

EN DJÆVEL I LOMMEN

Lad os tage en tur på landet, og lad os følge landposten på en af budenes favoritruter ved Hadsten Postkontor; den såkaldte "Langskovruten" eller det mere officielle – Distrikt 11 – fordi den omfattede andet end Langskov.

Favoritværdigheden skyldte områdets gæstfri og gavmilde beboere, der ofte bød posten indenfor til både mad og drikke. Borgerne tog vare på deres bud på denne rute – Hadsten Postkontors mest vidtstrakte.

Foruden Langskov hørte en bid af det yderste Nr. Galten med samt Hadbjergs lange - og om vinteren svært fremkommelige - Kærsmindevej.

Fra posthuset kørte budene først til gårdejer Meisner på Nordre Ringvej, videre ad Hadbjergvej for at hilse på gårdejerne Henning Braad og Frode Møller, og derefter omkring en stump af Galten Hedevej, før det gik østover.

Landsbyen Langskov udgjorde sammen med Selling og Hadbjerg en del af Ødum sogn, og ved Folketællingen 1916 boede der i selve Langskov ca. 150 personer og lige omkring 950 i hele Ødum Sogn.

--- --- ---

Selv om posten i gamle dage havde tid til at tage varer med til gamle fru Svendsen på hedeloddet og som belønning modtog en kop kaffe med sandkage, cerut og et glas Kijafa, blev postbudenes ruter også dengang nøje opmålt.

En tirsdag med sparsom omdeling kom en ung postarbejder drønende ind på gårdspladsen hos brødrene Nørskov på Galten Hedevejs yderste matrikel for at aflevere Randers Amtsavis, som dengang blev postomdelt.

Evald Nørskov kom ud fra maskinhuset og kiggede lidt forbløffet på posten i den gule Renault 4. -Nej hør nu post. I dag kommer du godt nok for tidligt. Nu kan du gå med mig over og se til hønsene, mens Hans laver kaffe og smører franskrød...

Lidt efter sad posten og tyggede på rullepølsen. Evald så på Hans og sagde:

-Vi kan jo ikke risikere, at posten kommer for hurtigt hjem. Så får han bare vrøvl med kontrolløren. I bliver overvåget, post. Men det er der ikke noget nyt i...

Evald Nørskov tog en slurk kaffe og fortsatte: -Ja, du ved jo nok, post, at vor mor boede hos os, til hun døde. Da jeg var dreng, fortalte hun mig, at en af de gamle landposter havde klaget til mester over, at hans rute var for lang. Det var jo der omkring 1918, hvor de ikke var så godt vant. Men han påstod i hvert fald, at han gik mere end tre en halv mil om dagen, og det var alligevel for meget...

Så fortalte Evald, at postmesteren havde udleveret en skridttæller, for den slags var skam allerede opfundet på den tid. Denne, fik buddet nu nøje instruks på, skulle følge ham hele ruten igennem.

Evald Nørskov fortsatte: -Da han så var på vej ind til mor, ja, så gik han da lige en runde ved hønsehuset først, ja - som du har gjort i dag, post. Da han kom ind i huset, travede han omkring i hele køkkenet og frem og tilbage i bryggerset. Der var ingen ro over ham. Nej, han var helt inde i stuen et par gange, mens han tumlede rundt og drak af kaffekoppen og så forvildet ud...

Til sidst spurgte mor ham, om han da ikke ville sidde ned.

NEJ, råbte han, det tør jeg ikke. For jeg har en djævel i lommen, kan jeg fortælle jer...

-Jow, sluttede Evald sin beretning med et smil:

-Da han kom hjem efter den dags postudbringning, viste det sig, at han havde tilbagelagt fem mil, og det overraskede vist både ham selv og postmesteren.

--- --- ---

Postkort fra Langskov hænger bestemt ikke på træerne, men når man tager landsbyens befolkningstal i betragtning, er der alligevel bevaret utroligt mange motiver fra lokaliteten.

Det er lykkedes mig at få hold på en del af dem gennem årene, og hermed præsenteres et udvalg fra 1913 – 1945.

Bemærk købmandshandlen med de fine emaljeskilte på muren med familien Christensen stående foran ejendommen.

Sådan må købmandsforretningen stadig have taget sig ud op mod jul i 1944, hvor sneen naturligvis dalede ned over folk og fæ og postbud.

*Christian Ravn Carøe Christensen
i Postvæsenets tjeneste*

Rosiner
til Søndagskagen.
Bedste Erstatning.
100 g 60 Øre.
Købm. E. Christensen, Langskov.
Tlf. 18 Hadsbjerg.

Postbuddet hed på den tid Christian Ravn Carøe Christensen, populært kaldet Carøe-posten, og Carøe havde netop afleveret dagens forsendelser til købmand Ejler Christensen.

Mange varer var rationeret, og knapheden var stor på lækkerier. Appelsiner var kun noget, man drømte om, og rosiner og bananer havde man heller ikke set i årevis.

Carøe spiste sin frokost på en stol i butikken, da købmanden pludselig fortalte, at han var blevet tildelt lidt sukat, som han ville fordele til sine kunder.

Postbuddet spidsede ører og sagde, at han elskede sukat, men at han ikke havde fået det i flere år.

Carøe spurgte derfor købmanden, om han kunne købe noget.

Det mente købmanden, godt kunne gå an, men da der alligevel ikke var nok til alle, købte Carøe det hele og spiste det på stedet.

Når byens damer mødtes i årene derefter, kunne man drillende spørge hinanden:

-Hvorfor har du ikke kommet sukat i kagen?

-Nej, lød svaret hver eneste gang. -Det kunne jeg ikke få, for det har posten ædt!

--- --- ---

Desuden et klip fra den store postbog, hvori findes svar på næsten alt.

Thomsen, Hans Ankjær (Sten), Landpostbud, f. 24. Marts 89 i Tjerrild, Skarresø Sogn, S. af Ledvogter Hans Peter Thomsen og Hustru Ane Kirstine Marie T. f. Petersen. G. 24. April 12 m. Karen Marie T. f. Christensen, D. af Jens Christian Christensen og Hustru Maren C. f. Braad.

Landmand. Indtr. i Postv. 1. Dec. 13 som Landpostbud i Hadsten. Sidste Rute Hadsten—Langskov.

Her ser vi postbud Hans Ankjær Thomsen, der indtrådte i Postvæsenet 1. december 1913 ved Hadsten Postkontor; det vil sige i et næsten nyopført posthus.

Ankjær fik tildelt ruten Hadsten – Langskov, så det kan meget vel være ham, der havde ”djævlén” i lommen for godt og vel 100 år siden, ligesom Ankjær sikkert har fået et par af de viste postkort med i tasken...